

LEDER Det såkaldte Udkantsdanmark skal ikke have fattighjælp, men en moderne

Egnsudviklingsstøtte

"Alle, der bare en gang imellem bevæger sig ud i Udkantsdanmark, ved, at den er helt gal", skriver debattøren og mediemanden David Trads i sin blog på jyllands-posten.dk.

Det kunne være en af hovedstadspresens sædvanlige udsendte medarbejdere, der rapporterede tilbage til civilisationen om det fattige næsten-udland - eller uland; men David Trads er dog født i Suldrup.

Måske er det derfor, han afviger lidt og byder ind med fem konstruktive forslag: lavere skat, udflytning af statslige arbejdspladser, pålæg til kreditforeningerne om også at låne penge til udkanterne, statshjælp til at bevare skoler og en bedre teknologisk infrastruktur.

Forslagene er ikke nødvendigvis nye, men måske bliver de læst af dem, der aldrig "bevæger sig ud i Udkantsdanmark", men som sidder tungt på beslutningerne. For det er præcis nogle af de elementer, som Produktionsdanmark har brug for - ikke som fattighjælp, men som moderne egnsudviklingsstøtte.

Det er jo støtte til udvikling og ikke hjælp til afvikling, der skal til. Og hvis erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) til efteråret viser sig at have magt, som han har agt, vil en udflytning til Nordjylland af Geodatastyrelsen være egnsudviklingsstøtte, præcis som da Hærens Materielkommando blev flyttet til Hjørring i begyndelsen af 1970'erne.

Det har ikke "reddet" Nordjylland - HMAK blev i 2007 en del af Forsvarets Materielkommando. Med hovedkvarter i Ballerup.

Ministeren stiler efter "en intelligent udflytning", som giver mening både i forhold til opgaver og ansatte, sagde han torsdag til NORDJYSKE. Men det kan være en kattede, for djøf-ansatte er eksperter i at "bevise", at udflytninger både er uintelligente og umenneskelige.

Regeringen har formentlig næsten alt andet end "udkanterne" velvilje imod sig. Det kan kun tiden vise; men udkanterne skal ikke "redes". Derimod skal de støttes, så de, der bor og arbejder der, ikke skal ende som pittoreske aktører til glæde for jordhule-turister ...

Vi kan ikke være det bekendt

Af Erik Thyge Nielsen

Fladbjergvej 55, Kilden, 9900 Frederikshavn, erikthyge@youmail.dk

SVINEPRODUKTION: 18.7. oplyser Kjeld Hansen, journalist og gårdejer, at "i 2014 blev knap 3000 danskere nysmittet og heraf næsten halvdelen (1279) med den særlige MRSA-stamme, der har sin oprindelse i landbruget".

Niels Christian Borup skriver hertil (27.7.), at "meget få bliver syge af husdyr-MRSA cc 398 (Bakterien beteges normalt, svine-MRSA. Min bemærkning); men desværre er fem ældre, svækkede personer døde med denne bakterie som en del af sygdomsbilledet siden 2012." Det er klædeligt, at gårdejeren beklager, at fem ældre, svage medborgere angiveligt er bukket under i deres kamp mod svine-MRSA.

Men Borup lever tilsyneladende som en stolt, stivnakket industrisvineproducent på trods af, at den produktionsplan, han følger, årligt resulterer i, at 3,5 millioner smågrise dør af sult, kulde og voldsom kolik, fordi smågrisene tages fra søerne tre-fire uger efter fødslen. På et tidspunkt hvor deres tarmsystem og tarmflora endnu ikke er udviklet til det. Den "bedrift" kræver 91 tons antibiotika årligt. Hvilket svarer til 78 pct. af antibiotika-forbruget til dyr i Danmark.

Man må appellere til de ansvarlige tilsynsmyndigheder og til landets lovgivende forsamling om, at der sættes en stopper for dette bevidst organiserede massedyrplageri! Også fordi her har vi årsagen til udviklingen af de resistente MRSA-bakterier. Og 8 ud af 10 industrislagte-svin er ramt af MRSA. For at sige det lige ud, Niels Christian Borup, vi er rigtig mange, der ønsker din og dine liges produktion derhen, hvor peberet gror! Vi kan simpelt hen ikke være den bekendt!

MRSacc398-bakterien trives i svinenes tryner og på deres skind. Den lever i staldens støv. Men bakterien kastes ud med ventilationen og kan påvirke miljøet i flere hundrede meters afstand fra svinestaldene.

De multiresistente og luftbårne bakterier kan således spredes og overleve uden for staldene og her kolonisere dyr og mennesker, der opholder sig i nærheden af svinestaldene.

Økonomien ødelægges

Af Lars Klottrup

Mosevej 1, Hedekov, 8410 Rønne
lkl@contracters.dk

VINDMØLLER: - Hallo, er det vejrguderne? Det er Getto fra Vejrøse. Jeg ville bare spørge, om I ikke godt kunne lade os slippe for blæsevejr i Danmark? For det koster os danskere bunden ud af tegnebogen, når vores mange vindmøller blæser derudad. Vi har snart ikke råd til andet end at betale tilskud til dem. Og vores virksomheder kan efterhånden ikke konkurrere og går nedenom og hjem.

- Aha - du mener, at støtten til vindmøller ødelægges økonomien i Danmark?

- Ja, netop. Vi betaler op til en krone i tilskud for hver kilowatt-time og får kun nogle få ører for den, når vi sælger den overflødige strøm til udlandet. Nordmændene griner af os. Vi har alt for mange vindmøller i Danmark.

- Ok, jeg skal tale med de andre vejrguder og se, om vi kan gøre jer vejrøse. I hvert fald indtil vindmøllestøtten ophører. Det lover jeg dig.

- Mange tak. Det er trist, men der er snart så mange vindmøller i Danmark, at vi ikke har råd til en gang ærligt dansk blæsevejr mere. Hele udkantsdanmark er efterhånden en stor vindmølle-ghetto. Lad os håbe, at den dag snart kommer, hvor vi danskere glemmer vores fikse idé om at ville redde verden ved hjælp af vindmøller - helst inden vores økonomi segner under tilskuddene. Vi kan alligevel kun forsinke klimaændringerne en dag eller to.

SYNSPUNKT

Ikke kun et tørklæde

Af Lone Nørgaard

lektor, cand.mag.,
Normasvej 39, 2000 Frederiksberg
lonenoergaard@mail.dk

ISLAM: Hvor længe skal vi finde os i at blive trukket rundt i manegen af folk, der tydeligvis intet ved om islam? Senest i forbindelse med udstillingen "A scarf is a scarf", som annonceres på følgende måde: "Fonden Gamle Sønderho har den store fornøjelse at kunne præsentere en enestående og tankevækkende udstilling med 10 store fotos af indonesiske kvinder i Fanø-tørklæder og forfatteren Katrine May Hansen i farvestrålende hijabs, som er tørklæder båret af muslimske kvinder (...) Udstillingen bliver ophængt på ydermurene på Fanø Kunstmuseums udstillingsbygning og kan beses der fra torsdag den 2. juli til og med lørdag den 8. august (...) Udstillingen er støttet af Fanø Kommune og Kulturelt Samråd."

Nej, mine damer og herrer. Et tørklæde er ikke bare et tørklæde, og her følger, hvad man som oplyst borger som minimum bør vide om hijab: At bære det muslimske tørklæde handler om langt mere end den enkelte

kvindes individuelle valg af påklædning.

Med baggrund i tørklædebrug på verdensplan kan det dokumenteres, at tørklæder er udtryk for et menneskesyn præget af mandens dominans og kvindens underkastelse.

Med tilsløring følger adskillelse mellem de to køn. Kvindens seksualitet anses for farlig og ukontrollabel for manden. Derfor skal den holdes nede, blandt andet gennem tildækning. Slør bæres først og fremmest af seksuelle og ikke religiøse grunde, for at dække håret og ikke vække lyst. Det er kvinden, som er skyld i den fremkaldte lyst, ikke manden, som føler den.

Kvinder, der bærer tørklæder, gør det primært, fordi de bliver tvunget til det. Intet sted, hvor islamisterne er kommet til magten rundt omkring i verden, herunder i de vesteuropæiske ghettoer, overlades det til den enkelte kvinde selv at beslutte, om hun vil iføre sig slør.

Omdrejningspunktet for enhver islamistisk bevægelse er mænds kontrol af kvinder.

Og den kontrol kommer særligt tydeligt til udtryk i tørklædet, som derfor også er et uomgængeligt krav fra islamisternes side. Den iranske revolution (1979) fik ikke mindst succes, fordi det lykkedes for ayatollah Khomeini og daværende ministerpræsident Rafsanjani at komme igennem med bud-

» Nej, mine damer og herrer. Et tørklæde er ikke bare et tørklæde.

skabet: "Det er en pligt for kvinden at dække sit hoved, fordi kvindens hår udsender vibrationer, der opgejler, vildleder og fordærver mænd."

Tørklæder er således ikke "uskyldige skikke", som fattige og uudannede kvinder gradvist vil udvikle sig væk fra.

Påklædningskravet er religiøst-politisk forankret og dermed ikke til diskussion for rettroende. At nogle tørklæde-klædte kvinder insisterer på, at tilsløring i virkeligheden er en slags "ny identitet" for muslimske kvinder kan ikke umiddelbart anfægtes.

Men de signaler, disse kvinder - frivilligt eller ufrivilligt - udsender til omverdenen er:

1. Vi er muslimer.
2. Religiøse påbud står over demokratiernes sondring mellem det verdslige og det religiøse, det offentlige og det private.
3. Vi anerkender forskelsbehandling af mænd og kvinder.

Det er korrekt, at en række kvinder i Vesten vil kunne gøre gældende, at de selv har valgt at bære tørklæde. Men uanset en kvindes individuelle valg øger hendes frihed tvangen over for de

medsøstre, der ikke ønsker at tilhulle sig. Med tørklædet sættes skel mellem mænd og kvinder, mellem rene og urene kvinder, mellem troende og vantro. Jo flere kvinder, der ifører sig / tvinges til at iføre sig tørklæder, jo mere eksponerede bliver ikke-tilslørede som urene, vantro og uanstændige.

Ingen bør et sekund glemme, at tilsløring af kvinder hænger sammen med islams kvindesyn. Kvinder rangerer som andenklassens borgere, der ikke kan optræde og agere på lige fod med mænd i det offentlige rum. Kvinden er den, der er bærer af familiens ære. Den, der tillige bekvemt udnævnes til at være biologisk determineret til at varetage bestemte funktioner. Uden mulighed for at vælge rollen til eller fra.

Derfor lyder konklusionen: Om tilsløringen foregår med tvang eller efter "eget valg" gør ingen forskel for tilsløringens virkelige funktion og indhold. For det første vil valget kun være frit, indtil islamisterne kommer til magten. For det andet sætter slørets symbolværdi sig igennem bag om ryggen på tørklæde-bæreren uanset hendes private og personlige fortolkning. For det tredje har et bondekonetørklæde intet at gøre med det islamske.

Fanø-udstillingen er en skandale, fordi den fylder folk med løgn - og fjører spot til skade ved at gøre det for skattekrone.